

سرشناسه:

عنوان و پدیدآور:

مشخصات نشر:

مشخصات ظاهری:

شابک:

یادداشت:

موضوع:

موضوع:

ردیبندی کنگره:

ردیبندی دیوبی:

شماره کتابخانه ملی:

موحد، محمدعلی، ۱۳۰۲ -

در کشا کش دین و دولت؛ محمدعلی موحد.

تهران، نشر ماهی، ۱۳۹۷

۳۴۰ ص.

ISBN 978-964-209-299-4

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

اسلام و دولت - ایران - تاریخ.

خلافت - تاریخ.

BP ۲۳۱ / م ۸۵ د ۴ ۱۳۹۷

۲۹۷ / ۴۸۳۲

۵۰۲۳۷۸۹

۱۰ ۴۴۶۶۳

در کشاکش دین و دولت

محمدعلی موحد

www.Ketab.ir

نشرمایه

تهران

۱۳۹۸

۱۰۴۴۴۹۸
۹۷/۶/۹

در کشاکش زیر دولت
محمدعلی موحد

چاپ اول	مددبرهتری
تیراژ	ناظر چاپ
	حروف نگار
	لیتوگرافی
	چاپ جلد
	چاپ من و صحافی

شابک ۴-۲۹۹-۲۰۹-۹۶۴-۹۷۸

همهی حقوق برای ناشر محفوظ است.

نشر ماه

تهران، خیابان انقلاب، رویه روی سینما سپیده، شماره ۱۱۷۴، واحد ۴
تلفن و دورنگار: ۰۵۱۸۸۰۹۶۶
www.nashremahi.com

فهرست

دیباچه

۱۳ ..... دیباچه

فصل اول

ال پس از پیغمبر

۱۷	۱. گزارشی بسیار ساده و فرد
۱۹	۱.۱. درنگ و تأمل
۲۰	۲. ۱. داستان سقیفه
۲۱	۲.۲. پدیده ارتداد و جنگ با مرتدا
۲۴	۴. ۱. داستان خالد
۲۶	۵. ۱. ریاست دنیابی یا مرجعیت دینی؟
۳۰	۲. نگاه اول
۳۰	۱.۲. تصویری از حکومت در صدر اسلام
۳۱	۲.۲. خلیفه یا پادشاه
۳۱	۳.۲. القاب خلیفه و امیر المؤمنین
۳۲	۴.۲. سرعت و شدت تحول
۳۲	۵.۲. صحابه پولدار می شوند
۳۵	۶.۲. شرایط شایستگی برای خلافت
۳۶	۷.۲. انتخاب-عهد
۳۷	۸.۲. بیعت و قبول مردم
۳۸	۹.۲. نخستین بیعت با پیغمبر
۴۰	۱۰.۲. معنی بیعت

۴۱	۱۱.۲. در بوتۀ آزمون
۴۱	۱۲.۲. بیعت قابل برگشت نیست
۴۲	۳. نگاه دوم
۴۲	۱.۳. نزاع در میان قریشیان
۴۳	۲.۳. ریشه‌های تاریخی سیزده‌گری
۴۴	۳.۲. نخستین ترور سیاسی در اسلام
۴۵	۴.۳. چگونه مسلمانان بر خلیفه شوریدند؟
۴۷	۵.۳. راه و رسم عثمان
۴۸	۶.۳. گواهی مورخان
۴۹	۷.۱. گفت و گوی علی با عثمان
۵۰	۸.۳. رفع عما در برابر قیام
۵۱	۹.۳. تهمام، عثمانان
۵۲	۱۰.۳. نزاع دادگی اماجرای جنگ شتر
۵۳	۱۱.۳. اماجراء درین
۵۴	۱۲.۳. داستان حبّیت
۵۶	۱۳.۳. پیامدهای ناگوی حبّیت
۵۷	۱۴.۳. چون و چراها
۵۸	۴. تحلیل و تأمل
۵۸	۱۴. سرخوردگی حاصل از منازعات داخلی
۶۰	۲.۴. علی و معاویه
۶۲	۳.۴. موج اختلافات
۶۵	۴.۴. انشعابات در میان شیعیان
۶۷	۴.۵. معزله قدیم و معزله جدید
۶۸	۶.۴. مرجه
۶۹	۷.۴. خوارج

فصل دوم

چگونه اسلام در ایران راه یافت؟

۷۱	۱. سقوط یزدگرد و تسخیر ایران، آغاز فتوحات
۷۲	۱.۱. برخوردهای نخستین در سواد (زدو خوردهای مرزی)
۷۳	۱.۲. خطای بزرگ خسروپریز
۷۵	۱.۳. مرزبان ایرانی بحرین

۴.۱	سقوط حیره و انبار	۷۶
۵.۱	بحران و راثت	۷۷
۶.۱	یزدگرد سوم	۸۰
۷.۱	کوشش‌های نافرجام	۸۱
۸.۱	جنگ جسر و پیروزی ناتمام ایرانیان	۸۲
۹.۱	قادسیه و فتح مدائن	۸۲
۱۰.۱	جتلولا و عقب‌نشینی یزدگرد	۸۴
۱۱.۱	قرار و مدارها در عراق	۸۵
۱۲.۱	فتح خوزستان	۸۵
۱۳.۱	اهواز	۸۶
۱۴.۱	نماینده اصفهان و شوشتار	۸۷
۱۵.۱	هران در مدینه	۸۹
۱۶.۱	تحالیح اوند	۹۰
۱۷.۱	تحلیلی از زارش بنا	۹۱
۱۸.۱	سرخوردگ نازل	۹۴
۲	رسم فرخزاد و پیشنهاد نای	۹۵
۲.۱	ارگانه او	۹۵
۲.۲	روایت طبری	۹۷
۲.۳	روایت فردوسی	۹۸
۳	گزارش‌های رسم فرخزاد از جبهه	۹۸
۴.۱	روایت فردوسی	۹۹
۴.۲	روایت طبری	۱۰۰
۴.۳	روایت فردوسی	۱۰۳
۴.۴	روایت طبری	۱۰۴
۴.۵	روایت بلادری و دینوری	۱۰۵
۴.۶	روایت فردوسی	۱۰۹
۴.۷	غایندگان عرب در مدائن	۱۱۰
۵.۱	روایت دیگر از گفت‌وگوی رستم با ناینده سعد	۱۱۱
۵.۲	گزارش جنگ قادسیه	۱۱۱
۵.۳	روایت فردوسی	۱۱۲
۵.۴	اشکالات روایت فردوسی	۱۱۳
۶	تحلیل و تأمل	۱۱۳
۶.۱	یادی از مزدک و ساختار ناعادلانه جامعه ساسانی	۱۱۳

۱۱۴	۲.۶. مانی و مزدک
۱۱۵	۳.۶. تعالیم مزدک
۱۱۶	۴.۶. روایت بلعمی
۱۱۶	۵.۶. اشتراک در مال و اشتراک در زن
۱۱۸	۶.۱. جمع‌بندی روایت‌ها

فصل سوم برآمدن دیوان و دیوان سالاران

۱۲۱	۷.۱. امر تاییش از فتوحات
۱۲۱	۱.۱. اختیارات سه گانه پیغمبر
۱۲۲	۲.۱. حکوم: رشربیعت
۱۲۵	۳.۱. ست: همی راه حل
۱۲۶	۴.۱. ضرورت جو حکومت
۱۲۷	۵.۱. هرمان: شنها، بیگاد دیوان
۱۲۹	۶.۱. فتوحات پرساسا
۱۳۰	۷.۱. توسعه قلمرو و لر، مسلمانانه در حکومت
۱۳۱	۸.۱. نگاهی به وضع مالیات
۱۳۲	۹.۱. منابع درآمد و قایزیات طبقات در دوران ساسانی
۱۳۵	۱۰.۱. خالصه‌جات
۱۳۵	۱۱.۱. بطایع
۱۳۶	۱۲.۱. انواع درآمدهای دیوانی
۱۳۷	۱۳.۱. دیوان سالاران
۱۳۸	۱۴.۱. مالیات ارضی (مقاسمه، مساحت)
۱۴۰	۱۵.۱. سخترانی انوشیروان در باره اصلاحات مالیاتی
۱۴۲	۱۶.۱. دفاتر مساحی
۱۴۳	۱۷.۱. مالیات سرانه
۱۴۳	۱۸.۱. سرشماری مؤذیان و معافیت‌ها
۱۴۴	۱۹.۱. خزانه‌داری یا بیت‌المال
۱۴۵	۲. نوآوری‌های دوران فتوحات
۱۴۵	۲.۱. خراج و جزیه در قرآن و شاهنامه
۱۴۶	۲.۲. آغاز تأسیس دیوان در اسلام
۱۴۷	۳.۲. رایزنی عمر با صحابه

۱۴۸	۴.۲. روایت ابویوسف
۱۵۲	۵.۲. خراج در عراق و ایران
۱۵۶	۳. منابع اصلی درآمد دولت
۱۵۶	۳.۱. مالیات‌های اصلی
۱۵۸	۴. منابع فرعی درآمد دولت
۱۵۸	۴.۱. صوافی
۱۵۹	۴.۲. هدایای نوروز و مهرگان
۱۶۰	۴.۳. عوارض بازرگانی
۱۶۱	۴.۴. بقایا
۱۶۲	۵.۱. دولوین سه‌گانه
۱۶۵	۵. تحلیل و من
۱۶۵	۵.۲. تقسیمه‌گانه ارضی
۱۶۷	۵.۳. غیمت و قیم
۱۶۷	۵.۴. کارگزاران، الیاقو

فصل چهارم

ایرانیان: د. مالی تازیان

۱۷۱	۱. روابط آغازین ایرانیان با مسلمانان
۱۷۱	۱.۱. ایرانیان در خدمت پیامبر
۱۷۲	۱.۲. نامه پیامبر به خسرو پرویز
۱۷۵	۱.۳. سوره روم
۱۷۶	۱.۴. ایرانیان درین
۱۷۷	۱.۵. جانبداری ایرانیان میں اسلام
۱۸۰	۱.۶. ایرانیان در عمان و بحرین
۱۸۱	۱.۷. معاملہ اهل کتاب با زردهشتیان
۱۸۲	۲. ایرانیان به اسلام می‌گرند
۱۸۲	۲.۱. فرایند گرویدن به اسلام
۱۸۶	۲.۲. یارانہ‌ها و مستمری بگیرها
۱۸۷	۲.۳. بیزدگرد در فرار و دربندی
۱۸۹	۳. جمع‌بندی‌ها و چشم اندازها
۱۸۹	۳.۱. قرائت‌های سه‌گانه
۱۹۰	۳.۲. عرب‌ها در خلیفہ چه می‌دیدند؟

۱۹۱	۳.۲. شورای ایام‌المأثر
۱۹۲	۴.۳. تأثیر فتوحات در حال و هوای مدینه
۱۹۴	۵.۲. کوشش‌های محافظه‌کارانه
۱۹۵	۶.۳. شعار لعنت بر علی
۱۹۸	۷.۳. انتظار ظهور مهدی از بنی امية

فصل پنجم تازیان در ایران

۲۰۱	۱. عاز فتوحات و گسترش آن
۲۰۲	۱. خوزستان
۲۰۳	۲. حنگ، نهادوند
۲۰۴	۳. از اصنه ن تا کاشان و ری
۲۰۴	۴. پادشاهی بسامی کوفه و بصره
۲۰۵	۵. اختلاف در تاریخ زرحت
۲۰۷	۶. فارس
۲۰۷	۷. گزارش این بلخی زندخان فارس
۲۰۸	۸. کرمان
۲۰۹	۹. سیستان
۲۰۹	۱۰. آذربایجان
۲۱۰	۱۱. خراسان
۲۱۳	۲. عهدنامه‌ها و امان‌نامه‌ها
۲۱۴	۱.۲. صلح یا هدنه
۲۱۷	۲.۲. امان
۲۱۷	۳.۲. تعهدات غیر مالی
۲۱۸	۴.۲. امضا کنندگان تعهدات
۲۱۹	۵.۲. ملاحظات دیگر
۲۲۱	۶.۲. الگوی کلی عهدنامه‌ها
۲۲۵	۳. تحلیل و تأمل

فصل ششم قصة شکفت خارجی گری و پدیده قرآن

۲۴۱	۱. درماندگی اهل مدینه

۲۴۴	۲. بیامدهای جنگ جمل و صفين
۲۴۶	۳. بیامد حکیت
۲۴۸	۴. تأملی بیشتر در جریان داوری
۲۵۰	۵. سال شوم
۲۵۲	۶. ابوموسای ساده‌لوح
۲۵۷	۷. فتنه راستین
۲۵۸	۸. وادادها در داخل ایران
۲۵۹	۹. ای هولناک خارجی‌گری
۲۶۲	۱۰. باده قرا
۲۶۴	۱۱. تفسیرهای مختلف از پدیده قرا
۲۶۴	۱۲. نفس بیب
۲۶۷	۱۳. اخراجی‌گری، سوغات بادیه؟
۲۶۸	۱۴. قرا، تفسیر شعبان
۲۶۹	۱۵. معنایی پناه، شوده
۲۷۰	۱۶. رویدادها سمه در بهام
۲۷۵	۱۷. تعصب و خشک‌مغزی نهاد
۲۷۸	۱۸. جذابیت‌های خارجی‌گری
۲۷۹	۱۹. تحلیل و تأمل
۲۷۹	۲۰. خاستگاه‌های اصلی خارجیان
۲۸۱	۲۱. خوارج در ایران
۲۸۴	۲۲. حماسه حمزه
۲۸۶	۲۳. عاقبت کار خارجی‌گری
۲۹۱	۲۴. نوشت: خارجی‌گری نو
۲۹۳	منابع
۲۹۷	فهرست تحلیلی مطالب
۳۰۱	نایاب

چهل پنجماه سال پیش بود که طرح پژوهشی علمی-انتقادی در باب دین و دولت و رابطه آنها در ایران بعد از اسلام در ذهن من شکل گرفت (جستاری بسیار مهم که ایران نوز در تقلای است تا از پیچ و خم آن راهی بجوید). بررسی‌ها آغاز شد و تک نکه یادداشت‌ها فراهم آمد. حتی پیش‌نویس بخش‌هایی از فصولی را که بالنسبه انس انسامی بیان اجزای آن می‌یافتم در قلم آوردم. اما گستردگی موضوع پیش از آن نکه فکر کرده بودم. به قول قدماء، «تشتت قال و تصاریف احوال» هم در پی ایو و شغایت‌های ذهنی دیگر مرا از تعقیب و تکمیل طرح بازداشت و آن کار نیمه‌عیان بود. دست من ماند. در این اواخر که گاهی اتفاق می‌افتد و در آن یادداشت‌ها فرم می‌نگریستم، با خود اندیشیدم که دست کم همان بخش‌های را که در قلم آمده است به دو مقاله‌هایی در کنار هم جمع کنم و به چاپ برسانم.

در بازخوانی آن نوشته‌ها، به اندک ویریشی رعارت‌ها بسته کردم و در ساختار و محتوای تحلیلی آنها کمتر دست بردم. امروز اینچه عرضه می‌شود برای خوانندگان سودمند افاده و پژوهشگران جوان دنباله بده! بگیرند و آنچه را که در بخت و امکان من نبود تکمیل کنند.

هین بگو که ناطقه جو می‌کند
تابه قرنی بعدِ ما آمد
گرچه هر قرنی سخن آری بود
مجموعه را با گزارشی بسیار ساده و فشرده از دوران سی ساله پس از رحلت
پیغمبر اکرم آغاز می‌کنیم و آن‌گاه آن گزارش‌های ساده را در چند مرحله زیر
ذره‌بین تحقیق می‌گذاریم و می‌کوشیم تا با دقت در مضمون روایت‌های مورخان و
تعمق در زیر و بم آن‌ها، تصویری بالنسبه معقول و قابل اعتقاد از آن دوران به دست
دهیم. در جریان این تحقیق، چنان‌که اقتضای یک بحث جدی انتقادی است،
چه بسا لازم خواهد بود که چشم اندازها را مکرراً در معرض دید قرار دهیم و

روایت‌ها را پیش از یک بار بازخوانی کنیم، و پابه‌پای اطلاعات تازه‌تری که در ادامه بحث به دست می‌آوریم، دوباره و گاهی چندباره بر سر روایتی رویم و در زوایای آن کنجکاوی کنیم. امیدواریم خوانندگان ملول نشوند و صبورانه ما را همراهی کنند.

این دوره سی ساله، که با رحلت رسول اکرم در سال ۱۱ هجری آغاز شد و تا صلح امام حسن و معاویه در سال ۴۱ ادامه یافت، آبستن وقایع شگرفی بود که سر نوشت حکومت زیر پرچم اسلام را رقم زد. مورخان اسلام از آن ایام به عنوان از خاد آیین عصر طلایی خلافت راشده یاد می‌کنند و آن را غونه‌ای نادر و دلنشان به شمار می‌آورند از حکومتی که به گفтан آنان قداست و معنویت، وزور و قدرت را رخداده خود داشت. اما تاریخ خود چیزی دیگر می‌گوید. بازخوانی دقیق‌تر روایت معاویه آن دوران مدلل می‌سازد که در همان اجتماع سقیفه – حتی پیش از انجام مراسم حاکسپاری پیامبر – بود که خشت‌کج اول کارگذاشته شد و جانشینی پیامبر در احصار قرار گرفت. درآمد، چرا که پیامبر از آن قبیله بود، و حال آن که پیامبر اکرم در سرتاسر دو ایالت خود به مخالفت با امتیازات اشراف و افتخارات نژادی و قومی تأکید نموده بود. این سی سال، ماجراهایی سهمگین و خونآلود اتفاق افتاد. نخستین آن ماجراهای جنبش ارتداد بود که قبایل بسیاری در آن شرکت جستند. عرب‌ها حکومت متمرکز داشتند. راهضم نمی‌کردند. هر قبیله پیغمبر خاص خود را علم کرده بود و از فرمانبرداران پرداخت مالیات (زکوة) به مدینه گردن می‌کشیدند. سرکوب جنبش ارتداد با آغاز حربه مای جهادی گره خورد و با سرعتی شکفت‌انگیز سرتاسر سوریه و بین‌النهرین و اران و مصر مسخر عرب‌ها شد. اما این موقعيت‌های نظامی حیرت‌انگیز در سی سال روفی با آغاز تلاشی و فروپاشی در جبهه درونی توأم بود. خلیفه اول (ابوکعب) دو سال پیش زنده نماند و به اجل طبیعی درگذشت. سه خلیفه پس از او، هر سه، کشته شدند؛ نه در جبهه جنگ با دشمنان خارجی، بلکه در مرکز خلافت و در میان خودی‌ها. عمر را در بازار مدینه کشتند، عثمان را در خانه خود او در مدینه و علی را در کوفه که مقر خلافت وی بود به هنگام غماز در مسجد؛ و تنها شش ماه پس از شهادت او بود که صلح امام حسن و معاویه اتفاق افتاد و عصر طلایی خلافت راشده به پایان رسید.

دو خلیفه پیش از عثمان از شاخه‌های ضعیف‌تر قریش بودند و عثمان از بنی امیه، قوی‌ترین شاخه قریش بود. آن دو تن خود را خلیفه رسول الله می‌خواندند. عثمان خود را خلیفه الله می‌دانست و برای خود اختیار مطلق و بسط ید کامل در تفویض مناصب حکومتی و مصرف بیت‌المال قابل بود. می‌گفت اگر دو خلیفه پیشین از اختیارات خود استفاده نکردند، دلیل غنی شود که من هم استفاده نکنم. سپردن مشاغل کلیدی نان و آب دار به سران بنی امیه موجب ناخشنودی قبایل دیگر شد، چنان‌که ناراضیان از عراق و مصر به مدینه ریختند. عثمان را کشتند و علی را به خاتمه داشتند. بیعت با علی لاجرم در فضایی پرتنش و مضطرب صورت گرفت، اما سران بنی امیه و هواداران وحشت‌زده عثمان به‌زودی دست و پای خود را جمع کردند. بوای می‌نافت با علی را با شعار مطالبه قصاص قاتلین عثمان ساز کردند. مختار از علی نکته تمرکز یافتد: یکی در شام، زیر پرچم معاویه که قوم و خویش نزدیک عثمان بوده، نود راولی دم او می‌خواند و از قدرت و نفوذ بسیار در سوریه برخوردار بوده. بیگمکه، گرد عایشه ام المؤمنین که همراه با دیگر زوجات پیامبر به سفر حجج راه بوده، پونشید که در مدینه با علی بیعت کرددند. از بازگشت به آن شهر خودداری نمود و نه بالات برخاست. طلحه و زبیر هم که در مدینه بودند و با علی بیعت کرده بودند، سقی جستند و در مکه به عایشه پیوستند. فرمانداران عثمان در یمن و عراق نیز به آنان ملحق شدند و اموال و جووهات بسیار که از بیت‌المال آن نواحی در اختیار داشتند صرف تحفه پنهان تدارک شتر و سلاح کردند. نقشه این بود که به عراق بروند و فرمانداران جدیدشان را از سوی علی در بصره و کوفه بودند بیرون برانند. خیال آنان از جانب سوریه نیز بود که معاویه آن جراحت داشت. زبیر و طلحه در بصره و کوفه از نفوذ محلی بسیار بعید بودند. تسلط بر این دو پایگاه بسیار مهم سرتاسر عراق و ایران و درآمد‌های اسفارا در اختیار مخالفان علی می‌گذاشت. علی که این اخبار را دریافت بر آن شد که به عراق برود و مخالفان را از دستیابی به بصره و کوفه بازدارد. اما فراخوان وی با استقبال اهل مدینه مواجه نشد. جمعی از بزرگان صحابة پیامبر که با علی بیعت کرده بودند از همراهی با او کنار کشیدند و از مشارکت در جنگ با اهل قبله و لا اله الا الله تبری جستند و علی از اجرای آنان خودداری نمود. تنها قول گرفت که از مدینه بیرون نزوند و به مخالفان او نبینند. این وقایع همه در طی چهار ماه اول خلافت علی اتفاق افتاد.

جنگ جمل جنگی کوتاه بود ولی با تلفات سنگین از هر دو طرف همراه بود. هر دو طرف سخت می‌جنگیدند. علی پیروز شد. قبایلی که زیر رایت علی بر دشمن ظفر یافته بودند بر آن بودند که مثل هر جنگ دیگر اردوگاه دشمن را به غارت برند و بقیه السیف سپاه خصم را به اسارت گیرند. اما علی اجازه نداد و گفت حق ندارید کسی را به اسارت ببرید یا اردوگاه دشمن را غارت کنید. تنها می‌توانید سلاح را از دست دشمنی که با شما جنگیده است بگیرید. حق تعرض به زن و بچه آن‌ها را ندارید. دادو فریاد برخاست که چطور ریختن خون آنان حلال بود و بردن مالشان - ام ایُحُسْ لَنَا دَمَّاَهُمْ وَ يُحَرِّمُ عَلَيْنَا اموالهُمْ! علی گفت حکم قتال با اهل قبله همین است. آمدیم زن و بچه دشمن را به غنیمت بگیریم، بگویید که همسر پیامبر در سهم چه کسی قرار تواه گرفت؟ پس آن بذر تردید که نخبگانی چون عبدالله بن عمر و امثال او در مذهب پراکنده بودند شروع کرد به ریشه‌دانیدن و جوانه‌زن در ذهن عامه. چه قاید رشته رزدن و جانبازی در جنگی که اجر دنیوی ندارد و اجر اخروی آن نیز در ارض سک و تردید است؟ چه کسانی دشمن بودند؟ عایشه ام المؤمنین، همسر پیامبر و دختر ایکر شخصیت بر جسته و سخت مورد احترام. طلحه و زبیر هر دو از صحنه امامدار پیامبر و جزو آن شش نفری که عمر صلاحیتشان را برای خلافت تأیید کردند بود. زبیر قوم و خویش تزدیک خدیجه بود و حواری پیامبر، که خواهر عایشه را به فی داشت. علی پس از جنگ از کشته‌شدن طلحه و زبیر اظهار تأسف کرد. سیمه را احرمی درخور به مدینه عودت داد.

نوشته‌اند که ماجرای جمل ده هزار نفر کشته داشت. بیمه از این سو و نیمی از سوی دیگر، این ماجرا جامعه اسلامی را دوقطبی کرد؛ وفاداران با خاطره عثمان که عثمانیه خوانده می‌شدند و می‌گفتند عثمان مظلوم بود و بناحق کشته نشد. حساس خون او را خواستار بودند؛ و گروهی دیگر که در برابر عثمانیه شکل گرفت و بو تراییه خوانده می‌شد. دو گروه یکدیگر را در غاز لعن می‌کردند. در آن میان، نیروی سومی نیز پیدا شد که به شدت تمام با هر دو گروه در جدال بود. هم از عثمان تبری می‌کرد و هم از علی. آثار و تبعات این افتراقات در زمینه‌های سیاسی و اعتقادی که در قرون بعد به ظهور رسید از حوصله بحث‌های این دفتر بیرون خواهد بود.